

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தை உங்களைச் சகலவிதமான மூச்சுத் திணறல்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்காக வந்துள்ளார். நீங்கள் இப்பொழுது இத் துன்பக் குடிலிலிருந்து துன்பமற்ற குடிவூக்குச் செல்கின்றீர்கள். நீங்கள் இந்த நச்சாற்றைக் கடந்து செல்கின்றீர்கள்.

கேள்வி: நினைவில் அமர்ந்திருக்கும்போது, தடைகளை ஏற்படுத்துவது எது, தடைகளை ஏற்படுத்தாதது எது?

பதில்: நீங்கள் நினைவில் அமர்ந்திருக்கும்போது, ஓசைகளும், சத்தங்களும் தடைகளை ஏற்படுத்துவதில்லை. அவை ஞானத்தில் தடைகள் ஆகும். எவ்வாறாயினும், மாயை நிச்சயமாக நினைவில் தடைகளை ஏற்படுத்துகிறாள். நினைவு செய்யும் நேரத்திலேயே மாயை தடைகளை ஏற்படுத்துகிறாள். அவள் பல்வேறு எண்ணங்களையும், பாவகரமான எண்ணங்களையும் ஏற்படுத்துகிறாள். இதனாலேயே பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! மாயையால் குத்தப்படுவதற்கு உங்களை அனுமதிக்காதீர்கள். உங்களுக்கு முடிவற்ற சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவரும், சகல உறவுமுறைகளிலும் சக்கரீனாக இருப்பவருமான சிவபாவைப் பெருமளவு அன்புடன் நினைவுசெய்யுங்கள். நினைவில் விரைந்தோடுங்கள்.

பாடல்: ஓ இரவுப் பயணியே, களைப்படையாதீர்! விடியலுக்கான இலக்கு தொலைவில் இல்லை.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகள் யாத்திரையில் உள்ளனர். பொதுவாக, அமர்ந்திருப்பவர்களை யாத்திரையில் உள்ளனர் எனக் கூற முடியாது. இந்த யாத்திரை மிக அற்புதமானது! இது அமைதி யாத்திரை ஆகும், அதாவது அமைதிதாம் செல்வதற்கான யாத்திரை ஆகும். இராவண இராச்சியத்தில் நீங்கள் மூச்சுத் திணறி மரணிக்கின்றீர்கள். சத்தியவான் சாவித்திரி கதையில், எவ்வாறு சத்தியவானின் ஆத்மாவை சாவித்திரி மரணத்திலிருந்து மீட்டுவதாள் எனக் கூறப்படுகிறது. உண்மையில், நிஜமாக அவ்வாறு எதுவுமில்லை. அரைக் கல்பமாக மரணம் வருகிறது. இறுதியில் மூச்சுத் திணறல் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் யாருடைய கொடும்பாவியை எரிக்கின்றார்களோ, அந்த இராவணன் அவர்களது எதிரியென்பதை அவர்கள் அறியாதுள்ளனர். பாபா கூறுகிறார்: நான் உங்களைத் துன்பக் குடிலிலிருந்து விடுவித்து, மூச்சுத் திணறல் ஏற்படாத, துன்பமற்ற குடிவூக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்துள்ளேன். இங்கே பல்வேறு மூச்சுத் திணறல்கள் ஏற்படுகின்றன. பெற்றோராலும், கணவனாலும், குழந்தைகளாலும் மூச்சுத் திணறல் ஏற்படுகிறது. கணவன் உங்களை விகாரத்தினுள் சிக்கச் செய்துகிறார். தந்தை வந்து, உங்களை இந்த மூச்சுத் திணறல்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுவித்து, புதிய உலகிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். ஆத்மாக்களின் இறகுகள் இப்பொழுது துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டன ஆத்மாக்களால் பறக்க முடியாது. எனவே, அவர்களால் நினைவு யாத்திரையில் நிலைத்திருக்க முடியாதுள்ளது. இது உண்மையில் புத்தியின் யோகத்திற்கான யாத்திரையாகும். மன்மனாவ (உங்கள் மனதை என்மீது ஒருமுகப்படுத்துங்கள்) என எழுதப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு யாத்திரை என்பதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இராமர் ஒரு வானரப் படையை அழைத்துச் சென்றதாகவும், அவர்கள் ஓர் அணையைக் கட்டியதாகவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். எவ்வாறு குரங்குகளால் ஓர் அணையைக் கட்டியிருக்க முடியும்? உங்களின் நினைவு யாத்திரை என்ற அணை இப்பொழுது கட்டப்படுகிறது. அதன் மூலம் நீங்கள் நச்சாற்றைக் கடந்துசெல்கிறீர்கள். இந்த ஆற்றில் எவ்வாறு நீந்துவதெனத் தந்தை உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். அவரே படகோட்டி ஆவார். அவர் உங்களை நச்சாற்றிலிருந்து சிவாலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். கூறப்படுகிறது: நாங்கள் ஏன் அமிர்த்தத்தைத் துறந்து நஞ்சைப் பருக வேண்டும்? ஞானமே அமிர்தம் எனப்படுகிறது. ஞானத்தின் மூலம் சற்கதி கிடைக்கிறது. சமயநூல்கள் ஞானம் என அழைக்கப்படுவதில்லை. அது பக்திக்கான சம்பிரதாயம் ஆகும். சமயநூல்களை வாசிப்பதால் சத்தியயுகம் வர மாட்டாது; அதன் மூலம் சற்கதி இருக்க முடியாது. எனவே, அது ஞானமிர்தம் என அழைக்கப்படுவதில்லை; அது பக்தி ஆகும். ஞானத்தின் மூலம் முதலில் 100 மூலம் சற்கதி கிடைக்கிறது. பின்னர் நீங்கள் படிப்படியாகத் தொடர்ந்தும் கழிநங்குகிறீர்கள். சத்திய யுகத்திலும் சூழிவு இருப்பதாக நீங்கள் கூறமுடியாது. அங்கு சூழிவு என்பதே கிடையாது. கலியுகத்தில் அனைவரும் சூழிந்த நிலையிலுள்ளனர். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அனைவர் மீதும் கருணை கொண்டுள்ளார் என்பதையும், அவர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ என அழைக்கப்படுகிறார் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். மக்கள் பின்னர் “ஸ்ரீ ஸ்ரீ” என்ற பட்டத்தை அனைவருக்கும் வழங்கியுள்ளனர். தேவர்கள் ‘ஸ்ரீ’ என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றனர்: ஸ்ரீ இலக்ஷ்மி-நாராயணன், ஸ்ரீ இராமர்-சூதை. அவர்களை ‘ஸ்ரீ’ (மேன்மையானவர்கள்) ஆக ஆக்குபவர் “ஸ்ரீ ஸ்ரீ” (இரட்டை மேன்மையானவர்) என அழைக்கப்படுகிறார். நீங்கள் ஒருபோதும் விகாரத்தில் ஈடுபட மாட்டீர்கள் எனத் தந்தைக்குச் சத்தியம் செய்கிறீர்கள். சத்தியம் செய்த பின்னர் நீங்கள் ஒரு தவறு செய்வீர்களாயின், தந்தையின் வலது கரமான தர்மராஜம் அவருடன் கூடவே இருக்கின்றார். தர்மராஜ் எவரையும் மன்னிக்கமாட்டார். தந்தை மறைமுகமானவர், ஞானம் மறைமுகமானது, அந்தஸ்தும் மறைமுகமானது. உங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தைக் கொடுப்பவர் ஒரு மனிதராக இருக்க முடியாதென்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே அறிவீர்கள். தந்தை பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலம் படைப்புக்களை உருவாக்குகிறார். பிரஜாபிதா சூட்சும உலகில் இருக்க முடியாது. அவர் நிச்சயமாக இங்கேயே இருப்பார். இந்நேரத்தில் பிரம்மா ஒரு பிராமணர் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். அவர் எதிர்காலத்திலேயே இராச்சியத்தைப் பெறுகிறார். தேவர்கள் தூய்மையற்ற உலகில் ஆட்சிசெய்ய முடியாது. எனவே, பழைய உலகின் விநாசம் இடம்பெற வேண்டும்; விநாசம் நிச்சயமாக இடம்பெற்றாக வேண்டும். இன்னமும் சிறிது காலமே

எஞ்சியுள்ளது. உங்களின் புதிய மரக்கன்று இன்னமும் வேர் விடவில்லை. முன்னர் நூங்கள் பாடினார்கள்: நூங்களே தாயும், தந்தையும்... நூங்கள் அவர்கள் அனைவருக்கும் முன்னால் சென்று இப்புகழைப் பாடினார்களாயினும், எதையுமே புரிந்துகொள்ளவில்லை. சரி, பிரம்மா எவ்வாறு ஒரு தாயாக இருக்க முடியும் என்பது பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இலக்ஷ்மிக்கும், நாராயணனுக்கும் அவர்களின் சொந்த இராச்சியம் உள்ளது. எனவே, அவர்களைத் தாய், தந்தையர் என அழைக்க முடியாது. எனவே, இந்நேரத்திலேயே பரமாத்மா பரமதந்தை, நடைமுறைரீதியில் தாயினதும், தந்தையினதும் பாகத்தை நடிக்கின்றார். பின்னர் அவரின் புகழ் பக்தி மார்க்கத்தில் பாடப்படும். அதிலும்கூட, முதலில் சிவபாபாவிற்கே அவர்கள் பாடுகின்றனர்: நூங்களே தாயும், தந்தையும். பின்னர், அவர்கள் தொடர்ந்து இலக்ஷ்மி-நாராயணன், இராமர்-சூதை போன்ற அனைவருக்கும் இவ்வாறு கூறுகின்றனர். அவர்களிடம் விவேகம் என்பதே இல்லை. சிவபாபா சக்கரன் ஆவார். அசுரப் பாதையில் மனிதர்கள் அனைவரும் தொடர்ந்தும் துன்பத்தையே விளைவிக்கின்றனர். அதனுடன் ஒப்பிடும்போது, நான் அனைவருக்கும் அதிகபட்ச சந்தோஷத்தையே கொடுக்கின்றேன். நானே அருள்பவர். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தைக் கொடுக்கின்றேன்: குழந்தைகளே, நூங்கள் எந்தளவிற்கு நினைவு யாத்திரையில் இருந்து, சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றி, ஒரு தாமரை போன்று ஆடுகின்றார்களோ, அந்தளவிற்கு உயர்ந்தோர் அந்தஸ்தைக் கோருவீர்கள். இந்த அணிகலன்களின் அர்த்தத்தை வேறு எவராலும் விளங்கப்படுத்த முடியாது. நூங்கள் மாத்திரமே இந்த அணிகலன்களை ஏற்கின்றீர்கள். அவர்கள் இந்த அடையாளங்களை விஷ்ணுவிற்கு வழங்கியுள்ளனர். அவர்கள் தேவர்களுக்கு மூன்றாவது கண்ணையும் கொடுத்துள்ளனர். உண்மையில், நூங்களே மூன்றாவது கண்ணைப் பெறுபவர்கள் 'திரிநேற்றி', 'திரிகாலதரிசி' ஆகிய வார்த்தைகள் உள்ளன. இந்நேரத்தில் ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் புத்தியில் இவற்றின் அர்த்தம் உள்ளது. அனைத்தும் ஆத்மாவின் புத்தியிலேயே பதிகிறது. "எனது கண்கள், மூக்கு, செவிகள்" எனச் சரீரம் கூறுவதில்லை. ஆத்மாவே "இச்சரீரம் எனது மாளிகை" எனக் கூறுகிறார். உங்களில் 84 பிறவிகளின் பாகங்கள் பதிவாகியிருப்பதை இப்பொழுது ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். இவை அத்தகைய மறைமுகமான விடயங்கள். ஓர் ஆத்மா 'ரொக்கர்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். ஓர் ஆத்மா தனது சரீரத்தை நூக்கி, இலண்டனுக்குச் செல்ல வேண்டியுள்ளபோது, அவர் ஒரு விநாடியில் அதைச் செய்வார். நூங்கள் காலையில் உங்கள் பயணத்தை ஆரம்பித்தால், மாலைவில் அங்கே சென்றடையக்கூடியதாக, துரித ரொக்கற்றுகளை மக்கள் உருவாக்கியுள்ளனர். முன்னர் நூராவிக் கப்பலில் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள் எடுப்பது வழக்கம். இப்பொழுதும்கூட, நூராவிக் கப்பலுக்கு ஏறத்தாழ ஒரு மாதம் எடுக்கிறது. விமானத்திலாயின், உங்களுக்கு ஒரு நாளே எடுக்கின்றது. எவ்வாறாயினும், ஆத்மாக்களே ஒரு விநாடியில் எங்கும் சென்றடையக்கூடிய, அதி வேகமான ரொக்கற்றுகள்; எவராலும் அவர்களைப் பார்க்க முடியாது. ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் சகலதுறைப் பாகங்களைக் கொண்டுள்ளீர்கள். சரி, பரமாத்மாவின் பாகம் என்ன? துவாபர யுகம் முதல், எனது பாகம் காட்சிகளை அருள்வதாகும். அந்த அன்புடனும், பக்தியுடனும் என்னை நினைவு செய்பவர்களின் விருப்பங்களை நான் பூர்த்தி செய்கின்றேன். இப்பொழுது எனது பாகம் ஞானத்தைக் கொடுப்பதாகும்; அது தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்காகும். நான் உங்களை மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர்களாகவும், மாஸ்டர் கடவுளாகவும், கடவுளின் குழந்தைகளாகவும் ஆக்குகிறேன். சென்ற கல்பத்தில் முயற்சி செய்தவர்களே மூண்டும் அவ்வாறு செய்வார்கள். சென்ற கல்பத்தில் நூங்கள் இங்கே வந்ததாகக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் கூறுகின்றீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் மூண்டும் ஒருமுறை உங்கள் ஆஸ்தியைக் கோருகின்றீர்கள். யாரிடமிருந்து? தாயும், தந்தையுமானவரிடமிருந்து ஆகும். சரஸ்வதி அனைவரதும் தாய் ஆவார். இந்த பிரம்மா அவரது தாய் ஆவார். இவருக்கென ஒரு தாய் இல்லை. சிவபாபாவே கூறுகிறார்: நூங்கள் எனது மனைவி. எனவே, நான் கூறுகின்றேன்: எனது கணவனின்றி நான் எவ்வாறு உண்ண முடியும்? சரி, எனவே, சிவபாபா, நான் இருவரும் ஒன்றாகவே உண்கின்றோம். என்னிடம் அந்தப் போதை உள்ளது. உங்களைத் தன்னுடன் நிச்சயதார்த்தம் செய்வதற்காக, பாபா முகவராக வந்திருக்கின்றார் என நூங்களே கூறுகிறீர்கள். ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நூங்கள் அனைவரையும் கடவுளுடன் நிச்சயதார்த்தம் செய்ய வைக்கின்றீர்கள். பண்டிதர்கள் உங்களைப் பிணைத்து வைத்த விகார பந்தனத்தைத் தந்தை இரத்துச் செய்கின்றார். தந்தை கூறுகிறார்: ஞானச் சிதையில் அமருங்கள், நூங்கள் அழகானவர்கள் ஆகுவீர்கள். நூங்கள் ஏன் காமச்சிதையில் அமர்ந்து, உங்கள் முகத்தை அழகாக்குகிறீர்கள்? 'சியாம்-சந்தர்' என்பதன் அர்த்தத்தை நூங்கள் அறிவீர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அழகானவராக இருந்தார், அவரும்; இப்பொழுது அவலட்சணமானவராக உள்ளார். தந்தை இப்பொழுது வந்து, தனது அறிமுகத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். நூங்கள் தூய்மையாக்குபவரான, தந்தையாகிய கடவுளின் மாணவர்கள். இது ஒரு பாடசாலையாகும். பாடசாலையில் ஒருவர் கற்கிறார். நூங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். எவ்வாறாயினும், ஏனைய ஆன்மீக ஒன்றுகூடல்களில் நூங்கள் முயற்சி செய்யவேண்டியதில்லை. அங்கே நூங்கள் வெறுமனே சூதையை அல்லது கிரந்தத்தைச் செவிமடுத்து வீடு திரும்புகிறீர்கள். அங்கே, உங்களைத் தூய்மையாக்குமானோ, யாத்திரை செல்லுமானோ எவரும் உங்களுக்குக் கூறுவதில்லை. நூங்கள் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும்போது, அந்தப் பௌதீக யாத்திரைகள் அனைத்தும் முடிவடையும். பணியாக இருந்தாலோ, ஒரு விபத்து இடம்பெற்றாலோ, எவருமே (யாத்திரை) செல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் உங்களுடைய யாத்திரை வேகமாக நடைபெறும். எங்கள் யாத்திரை சிவாலயத்திற்காகும். நூங்கள் முதலில் சிவாலயமாகிய சிவபூமிக்குச் சென்று, பின்னர் சிவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சுவர்க்க பூமிக்குச் செல்வோம். சிவ பூமி, விஷ்ணு பூமி இரண்டும் சிவாலயங்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில், சிவபாபா முக்தி, ஜீவன்முக்தி இரண்டையுமே வழங்குகிறார். எனவே, சிவபாபா சத்திய யுக வம்சத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். அச்சா.

எவ்விதச் சத்தங்களும் நினைவிற்குத் தடைகளாக இருக்க முடியாது. ஞானத்தைச் செவிமடுக்கும்போதே சத்தம் தொந்தரவாக உள்ளது. மக்கள் கூறுகின்றனர்: அமைதியாக இருங்கள், இல்லாவிட்டால் நினைவில் தொந்தரவு இருக்கும். எவ்வாறாயினும், சத்தம் யோகத்தில் தொந்தரவை உருவாக்குவதில்லை. மாயையே தடைகளை உருவாக்குகிறார்.

குழந்தைகளாகிய நூங்கள் மாயைக்கு எதிராக யுத்தம் செய்கின்றார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் யுத்த களத்தில் தோற்கடிக்கப்படக்கூடாது. மாயை தொடர்ந்தும் உங்களைக் குத்துவாள். மாயை உங்கள் முக்கில் குத்தும்போது, நூங்கள் வீழ்கின்றார்கள். பின்னர் நூங்கள் எழுந்ததும், அவள் மீண்டும் உங்கள் முக்கில் குத்துவதால் நூங்கள் மீண்டும் வீழ்ந்து விடுகின்றார்கள். எனவே, தந்தை கூறுகிறார்: மாயை உங்களைக் கோபத்தினாலும், காமத்தினாலும் குத்துகிறாள். நூங்கள் இதனைப்பிட்டு மிக மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அவளால் நூங்கள் குத்தப்படுவதற்கு அனுமதிக்காதீர்கள். அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. ஞான அணிகலன்கள் அனைத்தையும் ஏற்று, சுயதரிசனச் சக்கரதாரியாகவும், திரிநேற்றியாகவும், திரிகாலதரிசியாகவும், அதாவது, மாஸ்டர் கடவுள் ஆகுங்கள்.
2. தந்தையின் வலது கரமான தர்மராஜை அறிந்திருப்பதால், எப் பாவச் செயல்களையும் செய்யாதீர்கள். தூய்மையாகுவதற்கான ஒரு சத்தியத்தைச் செய்தபின்னர் விகாரத்தில் ஈடுபடாதீர்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் மேன்மையான பாக்கியத்தை உடையவராகி, பிராமண வாழ்வில் சந்தோஷப் போஷாக்கைச் சதா உண்டு, மற்றவர்களுக்கும் ஊட்டுவீர்களாக.

நாங்களே உலக அதிபதியானவரின் குழந்தைகளும் அதிபதிகளும் ஆவோம். இந்த இறை போதையிலும் சந்தோஷத்திலும் சதா நிலைத்திருங்கள். ஆகா, எனது மேன்மையான பாக்கியம், எனது மேன்மையான விதி! இந்தச் சந்தோஷ ஊஞ்சலில் சதா தொடர்ந்தும் ஊஞ்சலாடுங்கள். நூங்கள் சதா சந்தோஷப் பாக்கியத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன், சந்தோஷப் போஷாக்கை நூங்களும் உண்டு, பிறருக்கும் ஊட்டுகிறீர்கள். நூங்கள் பிறருக்குச் சந்தோஷம் எனும் மகா தானத்தைக் கொடுத்து, அவர்களையும் பாக்கியசாலிகள் ஆக்குகிறீர்கள். உங்கள் வாழ்வே சந்தோஷமானதாகும். சந்தோஷமாக இருப்பதென்றால் வாழ்வதாகும். இதுவே பிராமண வாழ்வின் மேன்மையான ஆசுவாதம் ஆகும்.

சுலோகம்: ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் சகிப்புத்தன்மை உடையவராக இருங்கள், நூங்கள் தொடர்ந்தும் மகிழ்ச்சியை அனுபவம் செய்வீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----

மாதேஸ்வரியின் விலைமதிப்புமிக்க வாசகங்கள் 23/01/57

கடவுள் ஒருவரே என்பதை முழு உலகமும் அறியும், சிலர் கடவுளை ஒரு சக்தியாகக் கருதுகின்றனர். அவரே இயற்கை எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். சுருக்கமாக, மக்கள் கடவுளை ஏதோவொரு ரூபத்தில் நம்புகின்றார்கள். அவர்கள் எதை நம்பினாலும், அந்த விடயம் இருக்க வேண்டும், இதனாலேயே அதற்கு ஒரு பெயர் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், அவர் ஒன்றாக இருந்தபோதிலும், இவ்வுலகில் மக்கள் உள்ளதைப் போன்றே, கடவுளைப் பற்றியும் பல அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. பொதுவாக மக்களுக்கு நான்கு விதமான அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. சிலர் கடவுள் சர்வவியாபி என்று கூறுகின்றார்கள். எங்கும் பிரம்ம தத்துவமே உள்ளதாகச் சிலர் கூறுகின்றார்கள். பிரம்ம தத்துவம் மாத்திரமே எங்கும் உள்ளதாக அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். கடவுள் சத்தியமானவர் எனவும் மாயை கற்பனையே எனவும் சிலர் கூறுகின்றார்கள். சிலர் கடவுள் இல்லை எனவும், இயற்கை மாத்திரமே இருப்பதாகவும் கூறுகின்றார்கள். அத்தகையவர்கள் கடவுளை நம்புவதில்லை. இவை பல அபிப்பிராயங்களில் சிலவாகும். உலகம் சுடப்பொருள் எனவும், வேறு எதுவும் இல்லை எனவும் அவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள். அவர்கள் உலகில் நம்பிக்கை வைக்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் உலகைப் படைத்தவரான, கடவுளாகிய, அதிபதியை நம்புவதில்லை. இவ்வுலகில் மக்கள் உள்ளதைப் போன்றே, கடவுளைப் பற்றியும் பல அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. இறுதியில், கடவுளே வந்து, இந்த அபிப்பிராயங்கள் அனைத்தையும் பற்றிய தர்மானத்தை எடுக்கின்றார். கடவுள் வந்து இவ்வுலகைப் பற்றித் தர்மானத்தை எடுக்கின்றார், அதாவது, சகல சக்திகளும் உள்ள ஒரேயொருவராலேயே தனது படைப்பைப் பற்றி விரிவாக விளங்கப்படுத்த முடியும். அவர் மாத்திரமே எங்களுக்குப் படைப்பைப் பற்றிய அறிமுகத்தைக் கொடுக்கின்றார், அவர் பின்னர் தனது படைப்பை எங்களுக்கு அறிமுகமும் செய்கின்றார்.

சிலர் வினவுகின்றார்கள்: நாங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதற்கான அத்தாட்சி என்ன? இது விளங்கப்படுத்தப்பட முடியும்: நாங்கள் ஆத்மாக்கள், அந்தக் கடவுளின் குழந்தைகள் என நாங்கள் கூறுவதால், இது உங்களைப் பற்றிக் கேட்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். நான் தொடர்ந்தும் “நான், நான்” என்று நான் முழுவதும் கூறும்போது, அது என்ன சக்தி? நாங்கள் நினைவுசெய்பவர் எங்களுக்கு யார்? நாங்கள் ஒரேயொருவரை நினைவுசெய்யும்போது, நிச்சயமாக நாங்கள் அந்த ஒரேயொருவரிடமிருந்து எதனையோ வேண்டுகிறோம். ஒவ்வொரு கணத்திலும் நாங்கள் அவரை நினைவுசெய்யும்போதே, எங்களால் சில பேரைப் பெற முடியும். பாருங்கள், மனிதர்கள் என்ன செய்தாலும், அவர்களின் மனதில் நிச்சயமாக ஏதோவொரு தூய ஆசை உள்ளது. சிலர் சந்தோஷத்தை விரும்புகின்றார்கள், சிலர் அமைதியை விரும்புகின்றார்கள். ஆகவே, ஓர் ஆசை எழும்போதேல்லாம், பெறுவதற்கு ஒருவரும், அதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒருவரும் இருக்க வேண்டும். அவர் நிச்சயமாகக் கொடுப்பவராக இருப்பதாலேயே அவர் நினைவுசெய்யப்படுகின்றார். எனவே, இப்பொழுது அவர் யார் என்னும் முக்கியத்துவம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற சக்தியானது, ஒளிப்புள்ளி வடிவமான, ஆத்மாவாகிய

நான் ஆகும். ஒரு நபர் தனது பௌதீகச் சரூரத்தை நீக்கும்போது, அந்த ஒளி சரூரத்தை நீங்கிச் செல்கின்றது. அதை இக்கண்களால் பார்க்க முடியாதபோதிலும், அதற்கு ஒரு பௌதீக வடிவம் இல்லை என்பதை இது நிரூபிக்கின்றது, ஆனால் மக்கள் நிச்சயமாக அந்த ஆத்மா சரூரத்தை நீக்கிவிட்டது என்பதை உணர்கின்றார்கள். நாங்கள் அதை ஓர் ஆத்மா, ஒளிப் புள்ளி வடிவமான ஓர் ஆத்மா என்று அழைப்போம். ஆகவே ஆத்ம உலகைப் படைப்பவராகிய கடவுளும் ஆத்மாவைப் போலவே இருக்க வேண்டும். ஒருவர் எவ்வாறிருக்கின்றாரோ, அவர் உருவாக்குவதும் அதேபோன்றே இருக்கும். ஆகவே ஆத்மாக்களாகிய எங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, நாங்கள் ஏன் பரமாத்மாவை, அவர் பரமானவர் என்று கூறுகின்றோம்? ஏனெனில் அவரில் மாயையின் ஆதிக்கம் இல்லை, ஆனால் ஆத்மாக்களாகிய நாங்களோ நிச்சயமாக மாயையால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகின்றோம், ஏனெனில் நாங்கள் பிறப்பு, இறப்புச் சக்கரத்தில் பிரவேசிக்கின்றோம். அதுவே ஆத்மாக்களுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு ஆகும். அச்சா.